

ROMÂNIA

C.A.O

Secția I civilă

Număr operator de date cu caracter personal 3159

Dosar nr.

ÎNCHEIERE

Sedința publică din data de 26 noiembrie 2020

Completul de judecată constituit din:

Președinte: D.

Judecător: D.

Judecător: D.

Grefier: D.

Pe rol fiind judecarea recursurilor civile declarate de recurenții **Pe rol fiind judecarea** recursurilor civile declarate de recurenții I.F., B.A., B.M., B.A., C.M., C.A., C.G., D.F., G.A., G.M., M.L., B.(I)C, M.M., N.D., P.L., P.C., T.D.E., S.M., V.M., B.R., S.L., M.M., M.F., B.P., V.F., V.D., N.C., D.T., Ș.C., M.M., G.M., I.L., M.G., toți cu domiciliul procesual ales în municipiul Oradea, Parcul Traian nr. 10, județul Bihor, respectiv de recurenții G.L., Ș.I., L.F., toți cu domiciliul procesual ales la Curtea de Apel Oradea, cu sediul în Oradea, strada Parcul Traian nr. 10, județul Bihor, în contradictoriu cu intimații M. F. P. B., M. J. B. și C. A.O., A. R. B., B. A., C. A. D., C. A., C. Ș., C. F. H. A., H. V. H. R., I. D., I. M., P. N., T. C. N. - împotriva încheierii din data de 26 noiembrie 2020 pronunțată C.A.O în dosar nr. 917/35/2008/a2, având ca obiect lămurire dispozitiv.

La apelul nominal făcut în sedința publică de azi, lipsesc părțile.

S-a făcut referatul cauzei, prin care s-au evidențiat părțile, obiectul litigiului, stadiul procesual și modul de îndeplinire al procedurii de citare, că recursurile sunt scutite de la plata taxei judiciare de timbru, având în vedere natura litigiului dedus judecății, precum și faptul că la data de 27 septembrie 2021 recurenții au depus la dosar un înscris prin care arată că sunt de acord cu aspectele puse în discuție la termenul anterior, iar părțile intimite C.A.O. și M.J. au depus, la rândul lor, punctul de vedere cu privire la sesizarea Î.C.C.J în vederea pronunțării unei hotărâri pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, pusă în discuție din oficiu, după care:

Instanța, trece la deliberări asupra sesizării Î.C.C.J în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: să se clarifice dacă VRS-ul stabilit în favoarea personalului auxiliar de specialitate în temeiul art. 1 ind. 1 din Legea nr. 50/1996 până la data intrării în vigoare a O.U.G. nr. 8/2007 este inclus în baza de calcul a drepturilor salariale cuvenite și acordate după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2001, raportat și la decizia în interesul legii nr. 7/2019 a Î.C.C.J.

CURTEA DE APEL

DELIBERÂND:

I. Asupra admisibilității sesizării:

Instanța constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art.519 Cod procedură civilă, motivat de faptul că:

1. de lămurirea modului de interpretare/aplicare a dispozițiilor art. 1 și 2 din Legea-Cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, în sensul de a stabili dacă după intrarea în vigoare a acestei legi, VRS-ul stabilit în favoarea personalului auxiliar de specialitate în temeiul art. 1 indice 1 din Legea 50/1996 până la apariția OUG 8/2007, care a abrogat în întregime prevederile Legii 50/1996, a rămas inclus în baza de calcul a drepturilor salariale cuvenite și acordate după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009, raportat și la decizia numărul 7/2019 pronunțată de Î.C.C.J în recurs în interesul legii.

2. problema de drept enunțată este nouă, iar prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acesteia Î.C.C.J nu a statuat printr-o altă hotărâre.

3. problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Î.C.C.J

II. Expunerea succintă a procesului :

Prin sentința civilă numărul pronunțată de C.A.O în dosar numărul s-a admis în parte acțiunea formulată de reclamantii C.Ș., C.A., B.A., I.F., A.S., B.A., B.M., B.A., C.M., C.A., C.A., C.G., D.F., G.A., G.M., M.L., H.V., I.C., I.D., I.M., H.R., M.M., T.C.N., N.D., P.L., P.C., T.D.E., S.M., V.M., B.R., S.L., M.M., M.F., B.P., V.F., V.D., N.C., D.T., G.L., S.I., L.F., H.A., C.L., S.C., M.M., G.M., I.L., M.G., P.N., împotriva părților M.J, M.E.F și C.A.O dispunându-se obligarea acestora la plata către reclamantii a diferențelor de salarii calculate pe baza valorii de referință sectorială prevăzută de lege pentru funcțiile de demnitate publică astfel: 28 mai 2005- 30 septembrie 2005 la valoarea de referință sectorială de 264,7 lei; 01 octombrie 2005- 31 ianuarie 2006 la valoarea de referință sectorială de 297,4 lei; 01 februarie 2006- 31 decembrie 2006 la valoarea de referință sectorială de 331 lei; 01 ianuarie 2007- 31 martie 2007 la valoarea de referință sectorială de 358 lei; 01 aprilie 2007- 30 septembrie 2007 la valoarea de referință sectorială de 365 lei; 01 octombrie 2007- 31 decembrie 2007 la valoarea de referință sectorială de 405 lei, restul pretențiilor fiind constatate ca prescrise. Totodată s-a dispus obligarea părâtului M.E.F la alocarea sumelor necesare plăților expuse mai sus.

Prin decizia nr. a C.A.O pronunțată în dosar numărul s-au admis ca fondate recursurile declarate de părțile M.J. și M.F.P. prin DGFP în contradictoriu cu intimății reclamantii C.Ș., C.A., B.A., I.F., A.S., B.A., B.M., B.A., C.M., C.A., C.A., C.G., D.F., G.A., G.M., M.L., H.V., I.C., I.D., I.M., H.R., M.M., T.C.N., N.D., P.L., P.C., T.D.E., S.M., V.M., B.R., S.L., M.M., M.F., B.P., V.F., V.D., N.C., D.T., G.L., S. I., L.F., H.A., C.L., S.C., M.M., G.M., I.L., M.G., P.N. și intimata părâtă C.A.O împotriva sentinței civile nr. din pronunțată de C.A.O pe care a modificat-o în parte, în sensul că a respins în întregime acțiunea reclamantilor H.A., I.L., M.G. și P.N. și a respins în parte acțiunea reclamantilor C.Ș., C.A., B.A., I.F., A.S., B.A., B.M., B.A., C.M., C.A., C.A., C.G., D.F., G.A., G.M., M.L., H.V., I.C., I.D., I.M., H.R., M.M., T.C.N., N.D., P.L., P.C., T.D.E., S.M., V.M., B.R., S.L., M.M., M.F., B.P., V.F., V.D., N.C., D.T., G.L., S. I., L.F., C.L., S.C., M.M., G.M., P.N. pentru perioada 1 februarie 2007 – 31 decembrie 2007.

A reținut, în esență, instanța de recurs faptul că în ceea ce-i privește pe reclamantii personal auxiliar, salarizarea lor pentru perioada în litigiu 20 martie 2005-31 decembrie 2007 s-a făcut în baza Legii 50/1996, iar din februarie 2007 odată cu apariția OUG nr. 8/2007 au fost abrogate în întregime prevederile Legii nr. 50/1996, inclusiv articolul care stabilea salarizarea personalului auxiliar în raport de valoarea de referință sectorială prevăzută de lege pentru funcții de demnitate publică numită și aleasă. A conchis, prin urmare, instanța că începând cu luna februarie 2007, pretențiile reclamantilor personal auxiliar sunt nefondate.

La data de 9, petenta C.Ș., a solicitat lămurirea înțelesului și întinderii dispozitivului sentinței civile numărul a C.A.O, în sensul precizării

faptului că diferențele de drepturi salariale stabilite prin această hotărâre, reprezentând majorări ale valorii de referință sectorială, majorată cu procente de creștere prevăzută de O.G 10/2007, au fost și rămân incluse în indemnizația lunară de bază de încadrare și pentru viitor.

Subliniază că în condițiile în care hotărârea instanței de fond prin care au fost admise pretențiile de stabilire a drepturilor salariale pe baza valorii de referință sectorială cu creșterile prevăzute de O.G nr.10/2007, a fost întemeiată pe acte normative care nu conțin dispoziții referitoare la limitarea în timp a drepturilor prevăzute în cuprinsul acestora. Ca atare, se impunea ca salariile acestora să fie determinate, pe baza valorii de referință sectorială, majorată cu procente de creștere prevăzute de O.G 10/2007, până la adoptarea unor noi acte normative pentru reglementarea salarizării personalului din justiție.

Ori, în condițiile în care și următorul act normativ privind salarizarea personalului din justiție, respectiv O.G nr. 13/2008 a prevăzut majorarea valorii de referință sectorială față de nivelul valorii din luna decembrie 2007, este evident că decizia produce efecte și pentru viitor.

Prin Încheierea dată în Camera de Consiliu din 14.02.2010, C.A.O a respins cererea de lămurire a dispozitivului sentinței civile numărul 100/2009, reținând instanța că prin cererea de lămurire în sensul solicitat de petentă, în mod concret se tinde la recunoașterea unor drepturi care au fost excluse prin decizia de recurs, iar în cazul în care s-ar admite cererea de lămurire s-ar ajunge la eludarea unei decizii irevocabile.

Prin cererea înregistrată la C.A.O la data de 06 iulie 2020, petenții I.F., B.A., B.M., B.A., C.M., C.A., C.G., D.F., G.A., G.M., M.L., B.C., M.M., N.D., P.L., P.C., T.D., S.M., V.M., B.R., S.L., M.M., M.F., B.P., V.F., V.D., N.C., D.T., S.C., M.M., G.M., I.L., M.G., personal auxiliar de specialitate și conex în cadrul C.A.O au formulat o cerere de lămurire a aceleiași sentințe pronunțate de C.A.O, în sensul că drepturile bănești recunoscute prin această hotărâre rămân incluse în salariu și pentru viitor.

În fundamentarea cererii au invocat Decizia numărul 100/2009, pronunțată în recurs în interesul legii, prin care s-a statuat cu putere obligatorie faptul că în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.1 alin 2 din Legea-cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, majorările prevăzute în art.1 alin 1 din O.G nr. 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit O.U.G 24/2000 privind sistemul de stabilire al salariilor de bază pentru personalul contractual din sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor nr.II și III la Legea numărul 154/1998 privind sistemul de stabilire al salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată cu modificări prin Legea 231/2007, au fost și rămân în indemnizația brută de încadrare și după data intrării în vigoare a Legii-cadru nr.330/2009.

Prin încheierea dată în Camera de Consiliu din 26.02.2020, C.A.O a admis excepția autorității lucrului judecat invocată de C.A.O. prin întâmpinare, respingând în consecință cererea de lămurire dispozitiv.

Împotriva acestei încheieri au declarat recurs petenții I.F., B.A., B.M., B.A., C.M., C.A., C.G., D.F., G.A., G.M., M.L., B.C., M.M., N.D., P.L., P.C., T.D., S.M., V.M., B.R., S.L., M.M., M.F., B.P., V.F., V.D., N.C., D.T., S.C., M.M., G.M., I.L., M.G., invocând în esență în cadrul recursului faptul că excepția autorității lucrului judecat a fost greșit admisă, neexistând identitate de obiect și cauză între cele două cereri, întrucât în acest dosar s-a solicitat să se ia în considerare ultima valoare de referință sectorială stabilită până la data de 01.02.2007, respectiv VRS 405 lei, fără a se avea în vedere ca în cadrul lămuririi să se țină cont de majorările VRS ulterioare acestei date ori un VRS recunoscut până la data de 01.02.2007, acest VRS face parte din salariul brut de încadrare și prin urmare se impunea să se regăsească în cuprinsul acestuia după intrarea în vigoare a Legii nr.330/2009.

II. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept

Intimata C.A.O., exprimându-și punctul de vedere cu privire la dezlegarea problemei de drept în discuție arată că prin Încheierea din data de 17.01.2019, pronunțată de C.A.O în dosarul numărul 7/2019, a fost analizată această chestiune și din perspectiva Deciziei nr. 7/2019 a ICCJ, instanța investită cu soluționarea primei cereri de lămurire a dispozitivului sentinței civile numărul 2704/2007 reținând în considerente că cererea este admisibilă prin raportare la această decizie, însă cu precizarea că recunoașterea unor drepturi stabilite prin Sentința civilă numărul 2704/2007 nu este posibilă deoarece acestea au fost excluse prin decizia din recurs, iar prin admiterea cererii de lămurire s-ar ajunge la eludarea Deciziei civile nr. 7/2019 a ICCJ, irevocabile, ceea ce nu este posibil.

Astfel, intimata a apreciat ca nefiind utilă soluționării cauzei sesizarea Î.C.C.J cu dezlegarea chestiunii de drept, întrucât dezlegarea pe fond a litigiului nu depinde de lămurirea acesteia.

Mai mult, apreciază că răspunsul la chestiunea de drept pusă în discuție rezultă implicit din Decizia 7/2019 pronunțată în recurs în interesul legii de Î.C.C.J.

Intimatul M.J. prin punctul de vedere exprimat invocă, în primul rând, inadmisibilitatea sesizării ICCJ cu o solicitare de a pronunța o hotărâre prealabilă, modalitate neprevăzută de Codul de Procedură Civilă de la 1865, aplicabil cauzei.

Apoi, susține că nu sunt întrunite condițiile de admisibilitate pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în vederea dezlegării unei chestiuni de drept, întrucât la acest moment instanța de recurs este chemată, în primul rând să verifice legalitatea Încheierii din 17.01.2019, pronunțate de C.A.O.

În al doilea rând, arată că aspectele dezlegate prin decizia nr. 7/2019 pronunțată în soluționarea unui recurs în interesul legii de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr. 2.807/1/2018 nu au legătură cu soluționarea prezentei cauze. Subliniază că drepturile constând în salarizarea prin raportare la o valoare de referință sectorială de 405 lei acordată până la 31.12.2007 prin Sentința civilă nr. 2704/2007, au fost recunoscute în favoarea recurenților prin Decizia nr. 7/2019 a ICCJ din data 27.04.2019 exclusiv până la data de 31.01.2007, instanța de recurs reținând în mod expres că personalul auxiliar și conex nu mai este în drept să fie salarizat la valoarea de referință sectorială prevăzută de lege pentru funcții de demnitate publică, nemaipunându-se problema păstrării lor după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009.

Petenții-recurenți B.M., B.C., B.A., B.A., B.P., B.R., C.A., C.M., C.G., D.T., D.F., G.A., G.M., G.M., I.F., I.L., M.M., M.F., M.L., M.M., M.M., M.G., N.C., N.D., P.L., P. C., S. M., S.C., S.L., T.D., V.F., V.D., V.M., G.L., S.I., L.F., arată că se declară de acord cu aspectele puse în discuție din oficiu, de instanță, respectiv necesitatea și utilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, solicitând a se proceda în consecință.

III.1.Redarea normei de drept interne ce urmează a fi supusă dezlegării de către Înalta Curte de Casație și Justiție:

Legea 50/1996

Art.1 alin 1-indemnizațiile pentru magistrați și salariile de bază pentru celelalte categorii de personal din organele autorității judecătorești se stabilesc pe baza valorii de referință sectorială prevăzută de lege pentru funcțiile de demnitate publică alese și numite din cadrul autorităților legislativă și executivă. Această valoare corectată periodic în raport cu evoluția prețurilor de consum în condițiile stabilite de prevederile legale se aplică de drept și personalului salarizat potrivit prezentei legi.

Legea- Cadru 330/2009

Art.1 alin. 1- prezenta lege are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem unitar de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului.

Art. 1 alin. 2- începând cu data intrării în vigoare, în tot sau în parte a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la aliniatul 1, sunt și rămân exclusiv cele prevăzute în prezenta lege.

2.Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

La nivelul C.A.O nu a fost identificată practică judiciară cu privire la problema de drept în discuție.

IV.Punctul de vedere motivat al completului de judecată

Completul de judecată opinează în sensul că VRS-ul de 405 lei stabilit în favoarea personalului auxiliar de specialitate, în temeiul art. 1 indice 1 din Legea 50/1996, de care acesta a beneficiat până la data intrării în vigoare a OUG 8/2007, a rămas inclus în baza de calcul a drepturilor salariale cuvenite și acordate după intrarea în vigoare a Legii nr.330/2009, fiind un drept câștigat, recunoscut cu putere de lucru judecat, printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă. Se va lua în considerare în acest sens și statuările Înaltei Curți de Casație și Justiție prin decizia 7/2019 pronunțată în recurs în interesul legii, prin care s-a statuat în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art 1 alin 2 din Legea-cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, faptul că majorările prevăzute în art 1 alin 1 din O.G 10/2007 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2007 personalului bugetar salarizat potrivit OUG nr.24/2000 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și personalului salarizat potrivit anexelor numărul II și III la Legea 154/1998 privind sistemul de stabilire al salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, aprobată cu modificări prin Legea 231/2007, au fost și rămân incluse în indemnizația brută de încadrare și după data intrării în vigoare a Legii-Cadru nr.330/2009.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII DISPUNE:

În conformitate cu dispozițiile art. 519 Cod procedură civilă, constată îndeplinite condițiile de admisibilitate pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

În temeiul dispozițiilor art. 520 alin. 1 Cod procedură civilă, instanța **dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție** - completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Dacă VRS-ul stabilit în favoarea personalului auxiliar de specialitate în temeiul art. 1 ind. 1 din Legea nr. 50/1996 până la data intrării în vigoare a O.U.G. nr. 8/2007 este inclus în baza de calcul a drepturilor salariale cuvenite și acordate după intrarea în vigoare a Legii-Cadru nr. 330/2009, raportat și la decizia în interesul legii nr. 7/2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție”.

În temeiul dispozițiilor art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, instanța **suspendă** judecata apelului împotriva încheierii din data de _____ pronunțată C.A.O în dosar nr. _____, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Dispune înaintarea prezentei încheieri către Înalta Curte de Casație și Justiție.

Fără cale de atac.

Data și pronunțată în ședința publică din data de 17.11.2021.

PREȘEDINTE,

A.Ș.

JUDECĂTOR,

B.Ș.

JUDECĂTOR,

E.R.

GREFIER,

A.Ș.

redactat înch. judecător

tehno-redactat greșier.

54 ex./

emis 52 comunicări, azi, 5 noiembrie 2021

